

Niels Fonteyne verkiest optimalisatie boven groei

“Beter en makkelijker werken met wat we hebben”

Vorig jaar namen Niels Fonteyne en Liesbeth Rolly uit Lo-Reninge het ouderlijk vleesveebedrijf van Niels over. Omdat Niels zo veel mogelijk alleen wil doen, staat uitbreiden niet meteen op de planning. “Het bedrijf is goed gestructureerd. We investeren vooral in arbeidsgemak. Met de huidige aantallen zo positief mogelijk draaien is het doel.” Nieuw leven is op een gesloten vleesveebedrijf met jaarlijks zo’n 115 kalvingen nooit ver weg. Later dit jaar wordt dit nieuw leven ook in huis verwacht met een broertje of zusje voor zoontje Baptist (2). Echtgenote en boerendochter Liesbeth werkt buitenshuis als thuisverpleegster. Dat betekent dat het werk door de dag vooral voor rekening van Niels is.

Ivan De Clercq

© FOTO'S: DAVY COGHE

In functie van de dieren – allemaal Belgisch witblauw – is er ook nog een akkerbouwtak. Bijna driekwart hiervan is maai- en graasweide. “Mocht ik nog meer kunnen beweiden, zou ik het doen. Beweiding is goed voor alles. Al moeten de dieren wachten tot ze een eerste keer gekalfd hebben. Een goede ontwikkeling van de dieren krijgt voorrang.”

Melktaxi

Gezien de beperkte beschikbare arbeid, moet alles vlot draaien om het werk gedaan te krijgen. Ook tijdens het voorjaar als er al eens wat meer uren worden doorgebracht op de tractor. De aankoop van een melktaxi (Holm & Laue) enkele maanden geleden past hierin. “Ik zou nu al niet meer zonder kunnen. Ik spaar er elke dag een halfuur mee uit. Op week- of maandbasis loopt dat op. De mengeling is altijd correct, op de juiste temperatuur en je kan mooi op- en afbouwen. En als iemand het al eens moet overnemen als ik bijvoorbeeld op het land ben, is het op dezelfde manier gedaan.”

Geen risico's met biest

Een correcte en goede dosering van de melk is ook een hoeksteen van gezond kalvermanagement. Dat begint al bij de kalving. Via een geboortemelder (CowsOnWeb) weet Niels welke koeien zich voorbereiden om af te kalven. “Zeker de helft van de koeien zou 's nachts kalven. De geboortemelder spaart heel wat onderbroken nachten. Al zal ik wel mijn wekker zetten als het 's avonds nog net iets te vroeg blijkt om de veearts erbij te halen.” Bijna even belangrijk als een vlekkeloze kalving is een goede biestverstrekking. “De hoogdrachtige koeien geven we vlug al eens wat soja bij om de melkproductie op gang te krijgen. Maar het is een feit dat niet elke koe evenveel biest geeft. Als we zien dat de uier zich niet vult, nemen we geen risico en halen we nog voor de keizersnede begonnen is biest

uit de diepvriezer. Tegen dat de dieren-arts zijn werk gedaan heeft, is de biest al ontdooid en warm. Als er nieuwe biest over is, wordt deze ingevroren.” Met een refractometer wordt de kwaliteit van de biest ook opgevolgd.

Droog in de iglo

Vroeger werden de kalveren bij de moeder gelaten om te zuigen. Maar om mycoplasma de pas af te snijden, worden sinds twee jaar individuele iglo's gebruikt waar ze twee maanden in verblijven. Hoewel de kalveren goed in het stro liggen, kan de wind in de Polders toch hard waaien. Daarom staan de kalveren in de winter in de stroloods. In de zomer staan de iglo's vaak onder de overdekte mestopslag. Buiten, maar toch droog. De kalveren worden gevaccineerd tegen luchtwegaandoeningen. Na twee maanden komen de kalveren in groepshuisvesting.

Vruchtbaarheidsdoelen

Belgisch witblauw moet intensief gevoederd worden. Al het jongvee blijft op stal. Vanaf een leeftijd van 13 maanden kijkt Niels welke vaarzen al dan niet geïnsemineerd zouden kunnen worden. Niet dat elke vaars dan al geschikt is. De gemiddelde leeftijd bij eerste kalving ligt nu op 25-26 maanden; de tussenkalftijd rond de 400 dagen. Die cijfers nog verbeteren is een van de doelen waar Niels naartoe werkt. Begin dit jaar investeerde hij in tochtigheidsdetectie (Allflex Sensehub), die rond de nek hangt. “Bij koeien had ik minder problemen om het te zien als er een tochtig was, maar bij vaarzen was het soms lastig. Dat gaat niet over veel dieren die je dan mist, maar het zijn wel die dieren die je mist die de gemiddelde eerste afkalfleefijd en tussenkalftijd laten oplopen.”

Bedrijfsleiderskring

Niels zit via Boerenbond samen met andere vleesveehouders in de bedrijfs-

leiderskring Vleesvee. “Alles wordt open besproken, en je ziet bij iedereen hoe het is. Je leert altijd wel wat uit elkaars problemen en investeringen. Iedereen zit in hetzelfde boekhoudprogramma, waardoor je merkt op welke vlakken je afwijkt van de rest. Dan weet je meteen waarop je moet letten.”

Vlaams Hoeverund

Ook op andere vlakken koos Niels ervoor om de koppen samen te steken. Sinds twee jaar wordt het grootste deel van de dieren vermarkt via de coöperatie Vlaams Hoeverund. Waar in het begin enkel stieren via de coöperatie werden afgezet, vinden sinds een jaar ook vrouwelijke dieren een afnemer via de coöperatie. “Naast de meerprijs biedt de coöperatie ook werkgebruik. Vroeger vertrokken de dieren soms per twee of per drie, maar nu is het onmiddellijk telkens de hele box die weggaat. Dat werkt makkelijker.”

Maatschappelijke waardering

Sedert anderhalf jaar gaan de prijzen in stijgende lijn. “Er zit weer muziek in de markt. We durven de toekomst hoopvol tegemoet te zien, al baren de stijgende kosten en zeker de hoge grondprijzen ons wel wat zorgen. De gevolgen van het stikstofakkoord lijken voor ons persoonlijk voorlopig mee te vallen. Maar het is jammer om te moeten vaststellen dat de maatschappelijke waardering voor de sector er niet altijd is. Onlangs kregen we een klasje kinderen uit Veurne op bezoek. Dan zie je hoe zelfs hier in West-Vlaanderen de affiniteit met de landbouw snel vermindert. Je kan het de kinderen niet kwalijk nemen, maar weinigen kennen nog het reilen en zeilen op een echt landbouwbedrijf.” ■

“Er zit weer muziek in de markt.”